

ת"פ 55535/05 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

07 יולי 2020

ת"פ 55535-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז קטיה הכהן - נוכחת

נ ג ד

הנאשם

פלוני

ע"י ב"כ עוז יונת בן חיים (משרד עוז חן בן חיים) - נוכחת

גור דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום המתווך, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום וכשנה עברו להם, היו הנאשם והמתלוונת בני זוג.
2. כאמור בעובדות כתב האישום המתווך, ביום 21.05.2017 בסמוך לשעה 09:30, שבו הנאשם והמתלוונת ב ביתם, או אמרה המתלוונת לנאים כי היא צריכה לצאת לעבודה וכי היא אחראית, והנאשם בתגובה השיב לה: "זוזי את מפריעת לראות טלוויזיה". בנסיבות המתוארות ניטש ויכוח בין הנאשם למלוונת.
3. בהמשך תקף הנאשם תקף שהפילה לרצפה, בעט בגופה מספר פעמים, בעט ברגליה ובאזור מיניה, והמתלוונת החלה לצעוק וביקשה שיעזוב אותה, ובהמשך, ניסתה המתלוונת לקום מהרצפה והחלה לצעוק לעבר הנאשם כי הוא חולה נפש.
4. מיד ובהמשך למתואר לעיל, שב הנאשם אל המתלוונת ותקף אותה בך שאחז בפניה עם ידי וחל לחנקו אותה, וחבט בה באמצעות אגרופו בלסת פניה. המתלוונת נזקקה לטיפול רפואי והופנתה לבית החולים "ברזיל".
5. בנסיבות המתוארים לעיל, גرم הנאשם למלוונת חבלה של ממש בדמות רגשות ונפיחות קלה מעל כף רגל ימין, צלעה וקושי בהליכה, רגשות במישוש בלסת התחתונה בשני צדיה, שריטות בפנים ובצוואר, רגשות בפתיחה הפה בלסת התחתונה, רגשות באזור עצם החזה, ודימום בשפתה התחתונה ומכוון.
6. עוד נטען, כי ביום 06.03.2017 בסמוך לשעה 03:30, עת היו הנאשם והמתלוונת בחדר ב ביתם, החל הנאשם לחקור את המתלוונת אודוט קשייה הקודמים עם אחרים, או אז ניטש ויכוח בין הנאשם למלוונת ב מהלכו קילל אותה.intellij ועלב בה, תוך שאמր לה כי היא זונה וכי היא צריכה להזודות עלך, והמתלוונת החלה לבכות.
7. במועד ובמעמד לעיל, תקף הנאשם תקף שהאחז בראשו וחבט בה באמצעות גבבה, ובהמשך, סילקה מהבבית.
8. כמו כן נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק, אולי בשבועות 21.05.2017, בילו הנאשם והמתלוונת בmonths "דו אפ" באshedod, ובמהלך הבילוי שפכה המתלוונת את כס השתייה של הנאשם, והוא בתגובה החל לקלל אותה. משיצאו הנאשם והמתלוונת מהמועדון, תקף הנאשם את המתלוונת בך שדחף אותה אל עבר רכב חונה.
9. הנאשם הודה בכל המיטוס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירות של **תקיפה הנורמת חבלה של ממש לבן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ותקיפה סתם של בן זוג (2 עבירות)**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
10. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו.
11. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקרים** הנושאים בעיקרם אופי חיובי, ובוסףם, המליץ שירות המבחן להורות על

עמוד 1

ביטול הרשעה ועל השתת ענישה בדמות צו של"צ וצו מבחן. בגין התסקורים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וח' משפטו של הנאשם, על מאפייניו האישיותים, ייחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקורים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שהילם אתייחס בהמשך.

12. **מחוזות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 24.06.2020,** עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

13. המאשימה עמדה על מעשיו של הנאשם, על הנسبות לחומרה שנלוו אליו ועל הערכים המוגנים שנפגעו; כן צינה המאשימה כי מעשיו של הנאשם נפרשים על פני שלושה אירועים נפרדים ועל כן עתרה לקבע מתחם עונש נפרד לכל אירוע, הנע בין 8 חודשים מסר שיכל וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים מסר בפועל. כמו כן, המאשימה הפנתה לכלו של הנאשם געדר עבר פלילי; לך אחריות על מעשיו; ולכך שהלה שולב בתוכנית טיפולית והתמיד בה, ואולם, לאור חומרת העבירות והצטברותן, סברה המאשימה כי אין מקום לקבל את המלצה שירות המבחן ועתרה להשתת על הנאשם עונש המוצע ברף הבינו של המתחם הנטען, לצד מסר מוותנה, קנס, חתימה על התchiebot ופיקוח למתלוונת.

14. במסגרת הראיות לעונש הציגה ההגנה אסופה מסמכים ובהם, מכתב מאת תכנית "אפיקים" - האגף לשירותי רוחה וקהילה בעיריית קריית גת (ג/1); מכתב סיום תכנית "אפיקים" מיום 12.06.2019 (ג/2); המלצה מהצבא (ג/3); 4 מכתבי המלצה נוספים פברואר 2015 (ג/4); מכתב המלצה ממפעיקו של הנאשם - מנהל היחידה לאבטחת הכוחות המערבי מנוונבר 2017 (ג/5); אישור קבלה ללימודים מכללה למנהל מינה טכנולוגית מיום 27.10.2019 (ג/6).

15. לגופו של עניין, ההגנה לא חלקה על מתחם העונש אותו הציגה המאשימה אך טענה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד. בהמשך לכך, עתרה ההגנה להורות על ביטול הרשות הנאשם ומיקדה את טיעוניה בעובדה כי הנאשם שיתף פעולה בהליך הטיפול וuber כברת דרך ממשוערת, וכי הרשעה עלולה לפגוע בשאיופתו ותכניותיו התעסוקתיות. לחילופין נטען כי היה ובית המשפט יחליט להותיר את הרשותה הנאשם על כנה, אז יש לחרוג מהמתחם לקולה בשל שיקולי שיקום.

16. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה الأخيرة", הביע בשוה וחרטה בגין מעשיו, סיפר כי עבר שינוי משמעותי בחייו, וביקש מבית המשפט להתחשב בו לעניין העונש ולאפשר לו להתחל פרק חדש בחייו.

דין והכרעה

17. ראשית חוכמה אצין, כי משנתתי דעתך ל"מבחן הקשר הדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "**ענין ג'aber**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "**ענין דלאל**"; ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), באתי לכל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד.

18. הדברים אמרים בשים לב לעובדה כי עסקנן בעבירות אלימות נגד אותה המתלוונת, בת זוגו של הנאשם, שבוצעו בסמיכות זמניות יחסית, ובנסיבות דומות, תוך שהערך המוגן שנפגע זהה בכל אחד מהמקרים. עוד אצין כי אף המאשימה, בניסוחה את כתוב האישום, מצאה לנכון לתאר את כלל מעשיו של הנאשם כמסכת עובדתית אחת החוסה תחת אישום אחד. בינהנן כל האמור, כך לדידי, ישנה זיקה הדוקה בין המעשים ויש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"airoot" אחד, בעוד שהשקלפה על כל מעשה, בעל איזור נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

19. מיליא אצין, כי בטרם קביעת מתחם העונש הולם (וגזרת עונשו של הנאשם בגין המתחם), בית המשפט יזהיר עצמו שמא עשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שה הנאשם לא "ענש בגיןו, וכל איזור יזכה להתייחסות ראייה ונפרדת בעת הליך גזרת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המחווי בעפ"ג (מחוזי בא"ר שבע) 39844-08-13).

מדינת ישראל נ' פאייז אבו רקיק, (26.12.2013)).

20. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילת את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגוזר את העונש המתאים לנאים, תוך בדינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסתות לקולא מהמתחם שייקבע.
- ג. קביעת מתחם העונש ההולם**
21. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרי המנחה בענישה), תוך התחשבות בערכיים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועו ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, ובמדיניות העונישה הנוגנת.
22. **הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעשי התקיפה** שביצע הנאים, הינו שמירה על שלמות גופם, שלוםם ובטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכל עין, אלא גם לא אחת נמנעת הקורבנות מלפנות לרשותו אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמר על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילוין ועל העמדתם של העבריים לדין. כך גם, אודות החומרה הטמונה בעבירות שבוצעות בתחום התא המשפחתי, אף ניתן ללמידה מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שלאו מובוצעת כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] (11.10.2007); ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] (20.04.2012)).
23. בשים לב לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן - וביחד לנוכח אופיה של האלים הפיזית אשר הופעלה מצדיו של הנאים ולנזקים שנגרמו למתלוונת - סבורתני כי במקרה **הפגיעה בערכיים המוגנים** הנה ממשית.
24. במסגרת בדינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, נתמי דעתך בראש ובראשונה לטיבה ואופיה של האלים אשר הפעיל הנאים כלפי המתלוונת, עת בהזדמנות אחת הלה אחז בראשה של המתלוונת וחבט בה באגרופיו בגבה; בהזדמנות נוספת דחף את המתלוונת לעבר רכב חונה; בהזדמנות נוספת הפיל את המתלוונת לרצפה, בעט בגופה מספר פעמים, בעט ברגליה ובאייר מינה; בהזדמנות נוספת אחז בפניה עם ידיו והחל לחנק אותה וחבט באמצעות אגרופיו בלבשתה. כן נתמי דעתך לנזקים הגוף שngrמו למתלוונת, והכוונה לרגשות ונפיחות קלה מעל כף רגל ימין, צליעה וקושי בהליכה, ריגשות במישוש בלסת התחתונה, שריטות בפנים ובצואර, רישות באזoor עצם החזה, דימום מהשפה התחתונה ומכאוב. כשבגין כל אלו נזקה המתלוונת לטיפול רפואי בבית החולים. בעניינו, במנעד המעשים אשר יכולם להיכנס לגדירה של עבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש בין זוג, שבה הורשע הנאים, מצאת כי מעשי של הנאים (כמפורט בסעיפים 2 ו-3 לכתב האישום) מצויים ברף הבינוני, כמו גם החבלות שנגרמו למתלוונת כתוצאה מהם. ואילו מעשי התקיפה שיצע הנאים כלפי המתלוונת (כמפורט בסעיפים 7 ו-12 לכתב האישום) מצויים ברף חומרה שאינו נמוך כלל ועיקר.
25. בעניין זה, ואף מעבר לנזק הפיזי שנגרם לה, בណקל ניתן לשער את גודלה של עגמת הנפש שנגרמה למתלוונת ומה הרבה הייתה תחושת ההשללה שחויה, עת בן הזוג מכאה אותה פעמיים אחר פעמיים וגורם לה לחבלות.
26. עוד אציין כי במקרה הנדון אין להתעלם גם מהנזק הפטונצייאלי אשר היה טמון במעשי של הנאים, כאשר ברי כי דחיפת המתלוונת, חnikתה, והמכות שהפליא בה הנאים במקומות שונים בגופה, עלולים היו לגרום לה נזקים גופניים חמורים מאלו שנגרמו בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם.
27. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאים ליצוע העבירות, אין מחלוקת כי האירועים התרחשו עקב וויכוחים שניטשו בין הצדדים, ואולם ברי כי אין בכך כדי להצדיק ולוי במאומה את התנהגוותו הברונית ושלוחת הרسن של הנאים כלפי המתלוונת. לצד האמור ולקולא, שקהלתי את העובדה שנדמה כי מעשי של הנאים נעשו מתוך התפרצויות כעס ספונטניות ומבליל שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין לטענה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלים נגד בני זוג בעידנא ד:rightחא ומבליל שהערביין תכנן את הדברים מראש - מה שעדין אינם מחייבתן.
28. אשר **למדיניות העונישה הנוגנת**, "אמר כי מطبع הדברים, לא ניתן למצוא בפסקה מקרה מהו שזיהה בדיקת מקרה שנדון לפניי". שכן, גם כמשמעותם בפסקה דין שביהם נדונו מעשי אלימים שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שניים במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן של פניו הן נפרשו, בחומרת האלים הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרמו, וכיוצא באלה. והרי שככל הפרמטרים שמצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי העונישה שנקבעו בכל מקרה

ומקרה. ועודין, יאמר ولو על דרך ההייש, כי במקרים דומים לקרה שלפני (והכוונה לשילוב של עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ושתי עבירות תקיפה סתם של בן זוג, אשר בוצעו במסגרת התא המשפחתי), הושתו על הנאים השונים עונשים הנעים על פני מנעד רחב - החל מענישה צופה פנו עתיד, בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו, עובר בעונשי מאסר למשך מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.

29. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאים השונים בהתאם להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או הייעודו של>User פלילי; קבלת אחריות והכא על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גלים; וכיוצא באלה.

30. למנע הענישה במקרים הדומים לקרה שלפני, ראו, [רע"פ 19/1884 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 53568-12-19) (14.03.2019); [רע"פ 18/6464 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 14.10.2018); [ת"פ \(שלום ב"ש\) 64349-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני](#) (פורסם בנבו, 04.05.2020); [ת"פ \(שלום י-מ\) 17170-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני](#) (פורסם בנבו, 26.04.2020); [ת"פ \(שלום י-מ\) 48907-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני](#) (פורסם בנבו, 01.01.2020); [ת"פ \(שלום ת"א\) 25865-04-16 מדינת ישראל נ' ערן איזן](#) (פורסם בנבו, 22.05.2019); [ת"פ \(שלום ק"ג\) 3638-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני](#) (פורסם בנבו, 12.09.2018).

31. אף לא הטעםulti מהפסקה אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם בין עניינו של הנאשם שלפני. כך לדוגמה, [ברע"פ 16/3077 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 02.05.2016), פסקה אליה הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של **תקיפה סתם של בת זוג**, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד ל- 14 חודשים מאסר בפועל. ואולם אצין כי באותו גזר דין בית המשפט הביא בחשבון מכלול שיקוליו כי המתלוונת עברה מסכת ארוכה של אלימות מצד הנאשם. לא זו בלבד, אלא שעלה אף שהנאשם באותו מקרה הואשם בעבירת תקיפה סתם אחת, הרי שבית המשפט ציין כי מעשה התקיפה התאפיין במספר רב של שלבים שונים לראות בכל אחד מהם כקרה העומדת בפני עצמה.

32. על כל פנים, וזאת חשוב להציג, נהייר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, למנע הענישה שהוזג לעיל. ועודין, דומני כי הפסקה שהזכרה היא-היא מייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוגגת. עוד ראוי להזכיר, כי מילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיוידואלית ו**"אין עסוקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב"** ([ע"פ 10/5768 פלוני נ' מדינת ישראל, או](#) [ע"פ 19/433 ג'ורג אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג\(4\) 170, 1989](#)); [ורע"פ 3173/09 פראגן נ' מדינת ישראל](#), (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם יש考 בטרם קביעת מתחם העונש הולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה [ע"פ 13/1903 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל](#), (25.06.2013)).

33. ככלים של דברים, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים המעורגים בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, כמפורט לעיל - וביחוד לנוכח שילוב והצברותן של העבירות, והנסיבות שנלו אלייהן - הריני קובעת כי **מתחם העונש במקרה הנדון ינוע בין מספר חודשים מאסר שריכוזם לריצותם בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מאסר בפועל**.

ד. שאלת הרשעה

34. על פי ההלכה הפסקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משוחכה ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים שבחരיגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, אינו סביר (ראו בעניין זה, למשל, [רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות](#)

דיסקונט בע"מ, [פורסם בبنבו] (14.04.2010); רע"פ 5100/14 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בبنבו]

(28.07.2014); ורע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**, [פורסם בبنבו] (10.11.2014)). זאת ועוד, בפסקה המנחה

בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מוחנית בהចטבר שני גורמים: האחד, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום

הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר בטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי עונישה אחרים (ראו לעניין זה, ע"פ

2083/1996 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "פרשת כתב") וע"פ 2513/1996 מדינת ישראל נ'

ויקטור שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996)). כן ראו את מבחני העזר בעניין זה, כפי שעמד עליהם כב' השופט ש' לין בפרשת

כתב ואת פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נ(3) 690 (2000).

35. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועינתי בתסקרי שירות המבחן, שוכנעתني כי מקרה זה **אינו** נמנה בגדר אולם

מרקם חריגים שבهم יהיה זה מוצדק לסתות מהכלל לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדיינו. מצאתי, כי עניינו של הנאשם

אינו נופל לגדר אולם "חריגים שבחריגים" או שמתכתי מוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו. ובמה

דברים אמורים?

36. במקרה הנדון, מצאתי כי לנוכח חומרת מעשיו של הנאשם, ובוודאי מקום בו לא מדובר בנסיבות חד פעמיות שלו, כאשר

הוא תקף את המתלוונת במספר הזדמנויות שונות לא ניתן להימנע מהרשעתו מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי עונישה

אחרים. בטול הרשותו של הנאשם עלולה לשלווה ולציבור כולו מסר מוטעה של סלחנות, ע"פ (מחוזי באර שבע)

15-05-15 **מדינת ישראל נ' פנחס דdon**, [פורסם בبنבו] (20.09.2015).

37. כאן אף מצאתי להזכיר את פסיקתו של בית המשפט המחוזי מרכז בע"פ (מחוזי מרכז) 15-03-15 **פל גוטמן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בبنבו] (30.08.2015), שם נקבעה מעין "**מקבילית כוחות**", אשר מידת הפגיעה הקונקרטית

שהוכחהה נדרשת תנאי להימנעות מהרשעה תעמוד ביחס ישיר לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם (והדברים אף נלמדים

מהתנאי הדורש קיומו של יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לבין מידת הפגיעה בנאשם).

38. אכן, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות, لكن אחירות על מעשיו, עבר הליך שיקום ממשמעו (כפי

שיתואר בהרחבה בהמשך), ואלו בהחלט עומדים לזכותו ויביאו ללא ספק להקלת בעונשו. אך לאור כל המפורט לעיל,

לידיו, אין בכוחם של אלו להוות הצדקה להימנעות מהרשעה בעניינו. עוד ועוד (ואהדים את המאוחר), כי גם שיטות

המבחן המליצ' בתקוויו המסקם להורות על ביטול הרשות הנאשם, הרי שאף שירות המבחן עשה זאת לאחר התלבטות

רבה, ובבחירה כי המדויר בהמלצת חריגה, תוך שירות המבחן נמנע מלאחיבע על פגעה קונקרטית העוללה להיגרם

לנאשם כתוצאה מהרשעתו. מכל הטעמים האמורים, הריני מורה כי **הרשעתו של הנאשם תיוור על כנה**.

גזרת הדין

39. כתע נותר לגזר את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות החוק בסעיף 40א לחוק העונשיין, יש להתחשב בנסיבות

שאין קשרות בביצוע העבירות. בעניין זה נתתי דעתך לכך כי הנאשם הודה במינויו לו ובכך הביא ליחסICON בזמן שיפוטו יקר ואך

יתר את הצורך בהעדת המתלוונת. כמו כן נתתי דעתך לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי; לחלווף הזמן מעת ביצוע העבירות;

ולעובדיה כי מאז האירוע שבמועד כתוב האישום המתוקן נמנע הנאשם מלשוב ולהסתבר בפלילים. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון

את הפגיעה שעלווה להיגרם להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, ولو לRICTSI בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית

הטמונה בכר ולעובדיה שהכלא זר לו.

40. עוד ולוקלה, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי הנאשם שהוא כחודש במעטץ מאחוריו סורג ובריח ותקופה ממושכת

נוספת תחת תנאים מגבלים.ברי כי הליכי המעוצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכר

כדי להציג עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו, ואף ניתן לשקל זאת במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשיין.

41. כמו כן, נתתי דעתך לאומר בתסקרי שירות המבחן שהוגשו עניינו של הנאשם. אמן בראשית הדריך לא ניתן ללמידה

מהתסקרים שהוגשו עניינו של הנאשם אוזות חריטה כנה וקבלת אחריות מצדו של הנאשם למעשיו, תוך שהנאשם התקשה

להבין לעומק את הפגיעה שגרם למતלוונת, והבע عمדה קורבנית, הטיל אחריות רבה על המתלוונת, והוא מומוקד בפגיעה

שהוא עצמו חוווה במסגרת של ההליך המשפטי. עם זאת, הרי שמתסקרים המסקם של שירות המבחן לאור ההליך השיקומי

אותו עבר ועודנו עבור הנאשם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מבטא אחריות על מעשיו ורצון ומוטיבציה ממשמעוית

להמשיך ולבחון את עצמו באופן ביקורתית, תוך שבייטה אמפתיה כלפי המתלוונת.

42. כאן גם יצוין, כי לא הטלונת מעמדתה של המתלוונת כפי שהובאה בתסקיר השירות המבחן לפיה, הלה חוויה קשה בקשר הזוגי עם הנאשם, שלוויתה באלים מילולית ופיזית מצד קליפה; פחד, איום, קנאה, שתלטנות ופגיעה בערך העצמי; תוך שוד היום המתלוונת מתמודדת עם השכלות הפגיעה שחוויה מצד הנאשם, והיא אף פנתה לקבלת טיפול רגשיISISיע בעודה לעבד את הפגיעה שחוויה. יווער בעניין זה, כי ברי כי שירות המבחן הוא בעל מעמד מיוחד, החובת אמון לבית המשפט ותפקידו להביא בפניו את התמונה בכללותה (גם זו המרוחקת מכתב האישום), ובכלל זה את עמדת המתלוונת ואת הנזקים שנגרמו לה (ראוי והשוו, רע"פ 488/18 **סועadc נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (30.12.2009) וכוכן - רע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (30.12.2009)). לאור כל אלו, בית המשפט לא יעצום עינוי אל מול אותו מידע שנמסר על ידי שירות המבחן מפה של המתלוונת, ואולם הדבר יליך בחשבן בהירותה הנדרשת, כאשר ברי כי האינטראס של המתלוונת איננו האינטראס היחיד שצריך לעמוד נגד עינוי של בית המשפט. ועודין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא היא - קורבן העבירה והוא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתית והכלכלי (ראוי והשוו דבורי של כב' השופט א' אינפלד בת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי ابو עסל**, [פורסם ב公报] (17.06.2012)).

43. כל אלה, על פניו, היו צרכיהם להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזר את עונשו של הנאשם ברף הנמור של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמר בסעיף 40(א) לחוק העונשין, שכונעתי, כי יש מקום במקורה הנדוון לסתות לקולה מהמתוחם שקבועתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמרו?

44. אכן, יכולה מתקיר שירות המבחן, בתרשם השירות המבחן שנערך לנאשם בהליך המעצר במסגרת השתתף הנאשם בקבוצת עזרוי בית משפט 5 חודשים, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נמצא בראשיתו של הליך הכרה באשר למופיעי התנהלותו במסגרת הקשר הזוגי, וניכר כי הלה טרם מצלה להתייחס למופיעי התנהלותו במצביו כעס.

45. כמו כן, בתסקיר שירות המבחן מיום 14.10.2018, התרשם שירות המבחן מחד גיסא, כי הנאשם הינו בעל תפקיד תקין ונורמלי, עם רצון לבסס יציבות תעסוקתית, וכן ניכר כי הלה מעוניין בהמשך התנהלות תקינה בחיו. ומайдך גיסא, התרשם השירותים כי הנאשם בעל צרכי גבואה במסגרות מערכות יחסים וקיים בויסות רגשי. שירות המבחן התרשם עוד כי נסיבות חייו של הנאשם הילד השפיעו על יכולתו לבסס מערכת יחסים זוגית יציבה ולהתמודד עם מצבים רגשיים מורכבים, וכי הנאשם מגלה תובנה חלקית וראשונית בלבד להתנהגותו האלימה, וכי במצביו משבר הוא עלול להגביב באופן אימפרוביזי ותוקפני. לאור כל אלה, סבר השירות כי יש מקום לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ממוקדת בטיפול בתחום האלים הזוגית, תוך שהנאשם הביע נוכנות להשתלב בטיפול.

46. וכך, מתקיר שירות המבחן מיום 23.12.2018, עלה כי שירות המבחן מיפויו שmagala הנאשם ביחס לתוכנים רגשיים מורכבים ולקשיים, העומדים בסיס התנהגותו האלימה. בנוסף לאור רצונו של הנאשם לקדם את עצמו מבחינה אישית ותעסוקתית, הפנה השירות המבחן את הנאשם לתוכנית "אפיקים" שהינה תוכנית יעודית לצעירים במחלקה לשירותים חברתיים בקריות גת לצורך סייע והכוונה בנושא לימודים ותעסוקה.

47. שירות המבחן עוד (מהתקירים שהוגשו עוניינו של הנאשם מיום 16.06.2019 ומיום 25.09.2019), כי לאור שילובו של הנאשם בטיפול בקבוצה פסico חינוכית, במרכז למניעת אלימות אשקלון (להלן: "המרכז") ובחולוף כחץ שנה בטיפול ועמידה בו, ניכר כי לנאים מחויבות גבוהה ומוטיבציה גבוהה להליך הטיפול. שירות המבחן מצין, כי הנאשם מצוי בהליך של התבוננות פנימית ומתחליל להכיר בחלקים הביעיתים והאלימים בתחום התא הזוגי, **וכי הסיכון להישנות עבריות נוספת מצדו ה证实ם**. מתוך כך, שירות המבחן התרשם כי יש להעמיק בעובדה הטיפולית עם הנאשם ועל כן, המליץ השירות כי לאחר סיום התוכנית ייחל הנאשם בשיחות פרטניות שבועיות במרכז. שירות המבחן מצא כי הנאשם מצוי בהליך הדרגתית של הכרה בעוויותיו, אך עדין מגלה קשיים בויסות רגשי במסגרת התא הזוגי, תוך שהוא עלול להגביב באלים מציגי דחק. על כן סבר השירות המבחן כי בנוסף לטיפולים הפרטניים בהם משולב הנאשם במרכז, ישנה חשיבות לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי ארוך טווח בתחום האלים הזוגית, תוך שהנאשם הביע רצון להמשיך בהליך הטיפול, במסגרת שירות המבחן.

48. בתסקיריו המסכם של השירות מיום 04.02.2020, עלה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית יעודית בתחום האלים

הזוגית במסגרת שירות המבחן. להתרשותם של הגורמים המטפלים, הנאשם ביטה רצון וモטיבציה ממשמעותית להמשיך ולבחון את עצמו באופן ביקורתי ולהעמיק בהליך הטיפול, כי הלה מצוי בתהליך חיובי ומשמעותי עבורו, וכי באמצעות הטיפול הייחודי שעבר הנאשם, הוא מצליח לזהות מאפיינים בעייתיים ושליליים בהתנהגותו, מתוך רצון כן, לעורר שינוי עמוק מעמיק שיסיע לו לסלול מילוי נזילות תקשורת תקינות בקשר הזוגי. לאור כל האמור, בא שירות המבחן בהמלצת להימנע מהרשעתו של הנאשם, ולהטיל עליו הענישה שפורטה בראשית הדברים תוך שלහערכת שירות המבחן, ענישה בדמות מסר בעבודות שירות עלולה לקטוע את הליך השיקום והטיפול המשמעותי בו הוא מצוי.

49. כאמור, במקביל לטיפול שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, הלה השתלב בתוכנית התעסוקתית "אפיקים", וסימן סדנה בתחום התעסוקה בהצלחה, אף נרשם לימודי מכינה טכנולוגית. כפי העולה ממסקורי שירות המבחן והמסמכים שהוגשו מהאגף לשירותי רווחה בקרית גת ותוכנית "אפיקים" (**נ/1 ו/2** בהתאם), הנאשם עבר הליך שיקום ממשמעותי ובביע מוטיבציה גבוהה לפתח את עצמו בפן המקצועני ולהקדים משפחתו.

50. הנה כי כן, דרך החיים שהנ帯ה דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, הירתרמו לטיפול ושיטוף הפעולה שלו עם שירות המבחן לאורך תקופה ארוכה, התרשותם של שירות המבחן כי הנאשם משקיע מאמצים רבים, משתף פעולה באופן מלא ונגלה מוטיבציה כנה לעורר שינוי בחיו, ולפתח את עצמו בפן המקצועני, מעידים כי הלה זנוח את עמדותיו ודפוסיו העבריניים וכי כתה הוא מבקש לשחק את חייו ולהשיבו למסלול נורמטיבי. צא ולמד, שהגמם אם מסוכנות של הנאשם לא אוניה לחלוותין, והגמם אם עודנה צפואה לנ帯ה דרך עד להשלמת הליך השיקום, הרי שלדיידיvr כר יהה לאחר שהנ帯ה ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגזר עליו.

51. אכן, מלאכת גזירת הדין אינה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינים של נאים שהורשו עבירות מסוימות שבנה הורשע הנאשם, ציריך האינטראס האישית של הנאשם לסתור מפני שיקול הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שציין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיידואלית. ולא בצד ניתן למצוא בפסקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושטו על נאים שהורשו בעבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם לפני, אף עונשי מסר מותניים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו) וראו בעניין זה, למשל: **ת"פ (שלום י-ט) 25580-02-15 מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, **ישראלי נ' פלוני** (פורסם בנבו, 05.04.2017); **ת"פ (שלום י-ט) 30739-05-15 מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 10.11.2016)).

52. במקורה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומבייע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הgem אם לא בעלי הтельבות, וביחד בשים לב לכך שעסוקין בנ帯ה צער נעדר עבר פלילי, שהזודה בביצוע העבירות, והbijע צער וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפול המשמעותי שהוא עבר ועודנו צפוי לעבור; ולנוכח האמור בתסקרי שירות המבחן -מצאת כי ניתן בזה הפעם לכלת לקרהתו ולברך את שיקול איננו האינטראס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנ帯ה ישתקם, היא תקבל בחזרה לשורותיה אזרחו נורמטיבי, פרודוקטיבי, ושומר חוק. דומני כי השתה של עונש הכלול רכיב של מסר, עונש שכאמור יתכן שהיא בו כדי לקטוע את הליך השיקומי שעובר הנאשם, עלולה לפגוע הן באינטראס הפרטיו של והן באינטראס של החברה כולה.

53. לצד האמור, מצאת להדגש בפניהם של הנאשם כי הליך השיקום נדרש בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסתורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדיו של בית המשפט. מן הראוי שידעה זו תרחוף מעל ראשו כל העת.

54. בהקשר זה יזכיר כי נתתי דעתך להמלצת שירות המבחן, אם כי (כאמר) לא מצאת לאמץ את המלצתו להורות על ביטול הרשותה ואף לא מצאת לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש והיקף שעות השל"צ. כיצד, המלצת שירות המבחן כשם היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטראסים רחבים מלאה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה אפשרות שלא לקבל את המלצה במקרה המתאים.

55. **מכל המקובל לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **צו של"צ בהיקף של 300 שעות.** שירות המבחן יגיש תוכנית לביצוע השל"צ בתוך 14 ימים מהיום, ואשר אותה לא צורר בקיום דין נוסף.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובירה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין ישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ג. מאסר מוגנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסווג פשע.

ד. מאסר מוגנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסווג עוון.

ה. פיצוי בסך 3,500 ₪ למתלוננות, ע"ת/2.

הפיצוי יקווז מסכום ההפקדה שהופקדה על ידי הנאשם בכספי בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.
מצ"ב טופס פרטני נזוק.

ו. הנאשם יצחיר על התcheinבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבר כל עבירה מן העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ניתן בזאת צו להשבת המוצג - תעודה מאבטחה, לידי הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו تموز תש"פ, 07 ביולי 2020, במעמד הצדדים.

החלטה

נרשמה לפני התcheinבות הנאשם כمفורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ט"ו تموز תש"פ, 07/07/2020
במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

